

Nr 60.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående höjning av statstjänstemännens löner, m. m.; given Stockholms slott den 15 februari 1952.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL.

John Lingman.

Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland i statsrådet å Stockholms slott den 15 februari 1952.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL.

Chefen för civildepartementet, statsrådet Lingman, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter *fråga om höjning av statstjänstemännens löner m. m.* för tiden från och med den 1 januari 1952 samt anför därvid följande.

Vid genomförandet av 1947 års lönereglering förutsattes, att de lönebelopp, som finnas upptagna i grundlönetabellerna i 3 § statens löneplansförordning den 30 juni 1947 (nr 376), skulle på sätt i 4 § förordningen an-

gives höjas och sänkas i visst förhållande till pristal, fastställda på grundval av beräkningar över de allmänna levnadskostnaderna. Bestämmelserna i sistnämnda paragraf ha emellertid aldrig satts i kraft. I stället ha gällt särskilda, efter förhandlingar med statstjänstemännens huvudorganisationer för varje år fastställda procenttal. För tiden den 1 juli 1947—den 31 december 1950 gällde procenttalet 12. För år 1951 fastställdes procenttalet till 32, dock skulle å grundlön eller del därav, som ej överstege 500 kronor för månad, procenttalet utgöra 33. Till den 1 juli 1951 utgick det procentuella tillägget å högst 1 200 kronor per månad; därefter har maximigränsen varit 1 600 kronor per månad. Vilka grunder, som borde gälla efter 1951 års utgång, förutsattes vid 1951 års beslut i ämnet skola bli föremål för nya förhandlingar med personalorganisationerna. I avbidan på beslut i ämnet borde provisoriskt tillämpas samma procenttal som under år 1951.

Å pensionernas grundbelopp utgår rörligt tillägg under samma förutsättningar och med beräkning enligt samma procenttal, som gälla angående höjning av månadslön, angiven i de i statens löneplansförordning intaga grundlönetabellerna.

Vad angår grunderna för de kristillägg, som fortfarande, ehuru i väsentligt minskad utsträckning utgå efter det nya lönesystemets genomförande, fattades vid 1947 års riksdag beslut, innebärande att kristillägget skulle regleras i anslutning till den procentuella förhöjningen av de nyreglerade lönerna. Då angivna procenttal utgjorde 6, skulle kristillägg utgå efter 16 procent, och för varje höjning eller minskning av förstnämnda procenttal med 3 enheter skulle kristilläggsprocenten ökas respektive minskas med 4,2 enheter. I enlighet härmed har kristilläggsprocenten under tiden den 1 juli 1947—den 31 december 1950 utgjort 24,4 procent samt under år 1951 53,8 procent å högst 500 kronor för månad av kristilläggsunderlaget och 52,4 procent å återstoden därav.

I årets statsverksproposition (Bil. 2, s. 32 och 34) förutsattes, att frågan om lönernas storlek och om grunderna för rörligt tillägg å pensionerna och för kristillägg under år 1952 senare skulle få anmälas för riksdagen.

Förhandlingar om de statsanställdas löner m. m. under år 1952 ha nu förts med statstjänstemännens huvudorganisationer. Därvid har — under förutsättning av Kungl. Maj:ts och riksdagens godkännande — med *Statstjänarkartellen*, *Statstjänstemännens riksförbund* och *Tjänstemännens centralorganisation* träffats en överenskommelse av följande innehåll.

1. Till de under år 1951 utgående månadslönerna skola, med nedan nämnda undantag, läggas särskilda lönetillägg så att lönebeloppen för månad under år 1952 komma att uppgå till belopp, som angivas i bifogade tabell.¹

Arvoden till icke löneplansplacerad personal höjas i ungefär samma grad. Undantag skall dock göras i fråga om arvoden, som ha karaktären av bisysslearvoden och äro avvägda med hänsyn därtill. Sådana arvoden prövas särskilt.

¹ Tabellen, vilken är likalydande med den vid statsrådsprotokollet fogade tabellbilagan, har här utslutits.

De särskilda lönetilläggen respektive de höjda arvodesbeloppen skola icke utgå till anställningshavare, som ej uppnått 17 års ålder, och ej heller till anställningshavare, ansluten till organisation, som varslar (varslat) eller vidtager (vidtagit) stridsåtgärder i anslutning till förhandlingar i avlöningsfrågor.

2. Det rörliga tillägget å pensionernas grundbelopp skall under år 1952 utgå efter 53 procent.

3. Om levnadskostnadsindex i 1935 års serie exklusive skatter och sociala förmåner för tredje eller fjärde kvartalet 1952 uppnår eller överstiger 216, äga första gången detta sker de organisationer, som godtagit denna uppgörelse, påkalla förhandlingar om höjning av lönerna och pensionerna in till full kompensation för indexhöjningen utöver 210. Om sådan kompensation därvid erbjudes, skall överenskommelse anses träffad. De höjda lönerna och pensionerna skola i dylikt fall utgå från och med andra månaden i respektive kvartal.

Om indextalet efter att för tredje kvartalet 1952 ha uppnått eller överstigit 216, för fjärde kvartalet nedgår under 216, skall den höjning som kan ha medgivits på grund av denna överenskommelse sänkas i proportion till den sänkning av index, som skett i jämförelse med den tidigare höjning över 210, som föranlett löne- och pensionsökningen. Sådan sänkning skall inträda från och med den andra månaden i kvartalet.

4. Kallortstilläggen och kallortstraktamentena höjas med i genomsnitt 25 procent. Rörande vissa andra särskilda kontanta avlöningsförmåner skola förhandlingar med de organisationer, som godtagit denna uppgörelse, äga rum under de närmaste månaderna.

Departementschefen. Under sommaren och hösten 1951 ägde överläggningar rum mellan regeringen och intresseorganisationerna på arbetsmarknadens och jordbrukets område i syfte att utröna huruvida möjligheter förefunnos att uppnå en samlad avtalsrörelse. Därvid riktades i princip icke några invändningar mot löntagareorganisationernas krav på att arbetstagarerna borde erhålla en sådan förbättring av den nominella inkomstnivån, som motsvarade skäligen andel i den reala produktivitetsstegringen i samhället, och därtill kompensation i de fall där lönenivån släpat efter. Enighet uppnåddes också om att man i 1952 års avtalsrörelse skulle söka få till stånd en samordning i uppläggnings- och beräkningarna. Detta har sedermera tagit sig uttryck i det mellan Svenska arbetsgivareföreningen och Landsorganisationen i Sverige träffade ramavtalet rörande de kollektivavtal, vilkas giltighetstid är angiven att utlöpa under tiden den 31 december 1951—den 30 juni 1952. I detta ramavtal ha uppdragits vissa riktlinjer avsedda att vara vägledande för årets avtalsrörelse. Jag torde därför i detta sammanhang få lämna en närmare redogörelse för avtalets innehåll.

Enligt ramavtalet skola den 31 december 1951 utgående tidlöner och ackord — med viss minimering — höjas med 8 procent för män och 10 procent för kvinnor. Från denna höjning skall avräknas värdet av ändringar i kollektivavtalens allmänna bestämmelser av väsentlig ekonomisk betydelse.

Om levnadskostnadsindex i 1935 års serie exklusive skatter och sociala förmåner den 15 juni eller den 15 september uppnår eller överstiger 216, har LO rätt att påkalla centrala förhandlingar om en sådan höjning av lö-

nerna att full kompensation erhålles för indexhöjningen från 210. Om sådan kompensation erbjödes från arbetsgivarsidan, skall överenskommelse anses träffad. De höjda lönerna skola i sådant fall utgå från och med den första i andra månaden av det kvartal, under vilket det aktuella levnadskostnads-talet tillkännagivits. För den händelse indextalet åter nedgår under 216, skola de sålunda förhöjda lönerna kunna sänkas i motsvarande grad.

I de fall då ökningen av förtjänsterna från slutet av år 1950 till slutet av år 1951 varit mindre än 20 procent, må särskild kompensation givas in-till denna nivå. Beträffande vissa avtalsområden kan kompensation även av annan anledning ifrågakomma.

I ramavtalet har förutsatts, att de båda avtalslutande parterna skola verka för att de riktlinjer, som uppdragits i avtalet, komma att följas även för andra löntagare än sådana som direkt beröras av överenskommelsen.

De principer, som ligga till grund för ramavtalet — kompensation för eftersläpning och s. k. konsekvensprisstegring samt därutöver skälig andel av den förutsebara produktivitetsförbättringen i förening med garanti för gottgörelse för under året inträdande levnadskostnadsökning av viss storleksordning — ha varit grundläggande jämväl för den förhandlingsöverenskommelse, som nu träffats rörande statstjänstemännens löner under år 1952. Jag hemställer därför, att överenskommelsen genom proposition föreläggas riksdagen för godkännande.

Vid förhandlingarna har det i enlighet med det anförda ansetts skäligt att statstjänstemännen erhålla kompensation för inträffad eftersläpning. Härvid är att märka, att av den löneökning, som under år 1951 kom stats-tjänstemännen till godo, en väsentlig del utgjorde kompensation för tidigare eftersläpning. Å andra sidan har beaktats, att under år 1951 å det statliga området förekommit en viss motsvarighet till löneglidningen å den enskilda arbetsmarknaden i form av uppflyttningar i lönegrad m. m.

Utöver kompensationen för eftersläpningen har vid förhandlingarna hänsyn tagits till den förutsebara produktivitsstegringen under år 1952 samt de prisstegringar, som antagits bli en följd av årets avtalsrörelse. I anslutning till ramavtalets bestämmelse om avräkning för värdet av vissa ändringar i kollektivavtalens allmänna bestämmelser har hänsyn tagits till kostnaderna för vissa andra överenskomna löneförbättringar än sådana som direkt hänföra sig till lönebeloppen för månad.

Med beaktande av angivna faktorer har under förhandlingarna överenskommit att till de nu utgående lönerna skall med vissa undantag läggas ett särskilt lönetillägg av sådan storlek att lönebeloppen för månad höjas med 15 procent. I fråga om löneklasserna 13—25 å löneplanen nr 2 har därvid hänsyn tagits endast till den del av de utgående lönerna, som innefattar viss del av grundlönen med därå belöpande tilläggsförmåner. I viss anslutning till ramavtalets bestämmelser ha emellertid såsom en särskild avlöningsförstärkning lagts ytterligare vissa belopp till de lägst avlönade tjänstemännens löner. Sålunda skall utöver nyssnämnda tillägg i löneklasserna

8—13 å löneplanen nr 1 utgå en avlöningsförstärkning av sådan storlek att den sammanlagda ökningen blir i kronor räknat lika stor som i 14 löneklassen. Även i 1—7 löneklasserna å löneplanen nr 1 skall utgå en viss avlöningsförstärkning. Sammanlagt skola lönetilläggen i dessa löneklasser vara följande.

Löne- klass nr	Lönetillägg per månad i kronor i ortsgrupp				
	1	2	3	4	5
1	63	66	69	72	75
2	65	68	71	74	78
3	68	71	74	77	81
4	71	74	77	81	84
5	74	78	81	85	89
6	79	82	86	90	94
7	83	87	91	95	99

Motsvarande lönetillägg skola tillkomma dem, som åtnjuta lön enligt löneplanen nr 5.

De lönebelopp för månad, som med tillämpning av här anförda grunder avses skola gälla under år 1952, ha angivits i den i överenskommelsen omnämnda tabellen, vilken torde få fogas såsom *bilaga* till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Liksom under föregående år böra arvoden till icke löneplansplacerad personal höjas i ungefär samma grad. Undantag skall dock göras i fråga om arvoden, som ha karaktär av bisysslearvoden och som äro avvägda med hänsyn därtill. Sådana arvoden få prövas särskilt.

Under förhandlingarna har enighet rått om att de särskilda lönetilläggen respektive de höjda arvodesbeloppen endast skola avse anställningshavare, som uppnått 17 års ålder. För dem, som icke uppnått denna ålder, har förutsatts, att löneförmånerna skola prövas i särskild ordning.

I överenskommelsen har även intagits, att de särskilda lönetilläggen respektive de höjda arvodesbeloppen icke skola utgå till anställningshavare, som är ansluten till organisation, vilken varslar (varslat) eller vidtager (vidtagit) stridsåtgärder i anslutning till förhandlingar i avlöningsfrågor. Det har nämligen ansetts naturligt, att för de av statsmedel avlönade i förevarande hänseende skall gälla detsamma som tillämpas på arbetsmarknaden i övrigt, där löneökning icke ifrågakommer under pågående konflikt eller innan uppgörelse träffats. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att besluta om de undantag från tillämpningen av de särskilda lönetilläggen respektive arvodesförhöjningen, som åsyftas i överenskommelsen. Under förhandlingarna har förutsatts, att till ifrågavarande anställningshavare tills vidare skall utgå lön enligt de under år 1951 tillämpade grunderna.

Vad angår pensionerna gäller för närvarande, att å pensionernas grundbelopp skall utgå rörligt tillägg under samma förutsättningar och med beräkning enligt samma procenttal, som gälla angående höjning av månads-

lön, angiven i de i statens löneplansförordning intagna grundlönetabellerna. Något sådant procenttal kommer, därest överenskommelsen genomföres, icke att gälla under år 1952. På grund härav har under förhandlingarna avtalats, att det rörliga tillägget å pensionernas grundbelopp under år 1952 skall utgå efter 53 procent, vilket motsvarar en höjning av de nu utgående pensionerna med i genomsnitt 15 procent. Hur det rörliga tillägget å pensionerna för framtiden skall konstrueras torde sedermera få upptagas till närmare överbärande.

Samma procenttal, som överenskommit för pensionernas del, bör läggas till grund även för beräkningen av det kristillägg, som alltjämt utgår till vissa befattningshavare. Kristilläggsprocenten blir till följd härav 82.

Liksom å den enskilda arbetsmarknaden har en garantibestämmelse ansetts böra intagas i överenskommelsen. För att undvika att riksdagen, för den händelse levnadskostnadstalet för tredje kvartalet 1952 skulle uppnå eller överstiga 216, skall behöva särskilt inkallas, torde riksdagens bemyndigande böra inhämtas för Kungl. Maj:t att meddela de beslut, som garantibestämmelsen kan föranleda. Ett liknande bemyndigande gällde under lönestoppsåren.

I överenskommelsen har upptagits även en höjning av de enligt bl. a. 34 § statens allmänna avlöningsreglemente utgående kallortstilläggen och kallortstraktamentena. Höjningen utgör i genomsnitt 25 procent. Med hänsyn till penningvärdeförändringen synes en sådan ökning böra godtagas i avvaktan på slutförandet av den pågående dyrortsundersökningen. Riksdagens bemyndigande torde böra inhämtas för Kungl. Maj:t att vidtaga härav påkallade ändringar i avlöningsreglementena. Såsom av överenskommelsen framgår har det förutsatts, att förhandlingar med de organisationer, som godtagit uppgörelsen, skola äga rum rörande storleken av vissa andra särskilda kontanta avlöningsförmåner. Härmed avses bl. a. ekiperingsbidrag och ekiperingshjälp. Härtill torde jag sedermera få återkomma.

De löneökningar, som innefattas i överenskommelsen, böra göras tillämpliga retroaktivt från och med den 1 januari 1952. Frågan om grunderna för lönetilläggen efter utgången av år 1952 torde sedermera få föreläggas riksdagen. Därest beslut i ämnet icke skulle ha meddelats före årsskiftet 1952/53, synes provisoriskt få tillämpas samma grunder som under innevarande år.

De årliga kostnadsökningarna för statsverket vid ett genomförande av överenskommelsen kunna uppskattas till i runt tal 400 miljoner kronor. Därutöver kommer statsverket att åsamkas ökade lönekostnader genom lönegradsuppflyttningar i samband med tjänsteförteckningsrevisionen och genom höjning av kollektivavtalslönerna. Av nämnda belopp om 400 miljoner kronor belöpa 340 miljoner kronor å löner och arvoden samt 60 miljoner kronor å pensioner. Av de totala kostnaderna hänföra sig 160 miljoner kronor till de affärsdrivande verken, 10 miljoner kronor till löner och pensioner,

som eljest bestridas av andra medel än anslagsmedel, samt 230 miljoner kronor till statsförvaltningen i övrigt och statsunderstödd verksamhet.

Då de på affärsverken belöpande kostnaderna böra bestridas i den ordning, som dessa verks övriga utgifter bestridas — vilket uppenbarligen kan innebära ett inkomstbortfall för statsverket — kommer riksstatens utgifts-sida att belastas med allenast sistnämnda belopp. I allmänhet bör denna del av kostnadsökningarna i vanlig ordning redovisas under respektive avlönings- och pensionsanslag, vilka följaktligen komma att överskridas. I den mån under anslagen upptagits särskild post till rörligt tillägg torde från denna anslagspost böra bestridas kostnaderna för de särskilda lönetilläggen.

De ökade kostnaderna torde i många fall belasta anslag eller anslagsposter, som äro maximerade. Beträffande dessa anslag och anslagsposter synes Kungl. Maj:t därför böra erhålla bemyndigande att medgiva erforderligt överskridande. I de fall då kostnaderna falla på reservationsanslag, torde det emellertid vara lämpligare att särskilda medel ställas till förfogande för kostnadernas bestridande. På grund härav och då kostnaderna för löne- och pensionsökningarna böra komma till uttryck i budgeten bör — i överensstämmelse med vad riksdagen beslutat för nästföregående och innevarande budgetår — under tolfte huvudtiteln för nästa budgetår upptagas ett särskilt anslag för ändamålet. Detta anslag, som lämpligen torde böra benämnas Täckning av beräknat överskridande av anslagsmedlen för vissa löne- och pensionsförmåner, bör uppföras med 230 miljoner kronor. För innevarande budgetår bör ett motsvarande anslag å 115 miljoner kronor anvisas å tilläggsstat.

I allmänhet böra de avlönings- och pensionsutbetalande myndigheterna icke äga förfoga över de anslag, som ifrågasatts för täckning av det beräknade överskridandet av anslagsmedlen för tilläggsförmånerna. Kungl. Maj:t torde dock liksom under budgetåren 1950/51 och 1951/52 böra erhålla bemyndigande att från dessa anslag anvisa medel i de fall, då överskridanden icke lämpligen böra ske. Sålunda torde efter Kungl. Maj:ts prövning i varje särskilt fall medel från förevarande anslag böra få tagas i anspråk bl. a. för bestridande av de kostnadsökningar för sakanslagsavlönad personal, som föranledas av den träffade överenskommelsen.

Vad angår arvodespersonalen bör det få ankomma på Kungl. Maj:t att medgiva höjning icke blott av sådana arvoden, som bestämts av Kungl. Maj:t, utan även av arvoden, som fastställts av riksdagen. Under år 1951 bereddes en väsentlig del av förevarande personal anställning såsom extra tjänstemän. I de fall då sådan anställningsform ej ansågs böra ifrågakomma, eftersträvades att närmare ansluta arvodena till de kontanta avlöningsförmånerna i viss löneklass. Detta bör vara fallet även i år.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

- 1) besluta att till de under år 1951 utgående månadslönerna skola, med de undantag varom Kungl. Maj:t kan fin-

na gott förordna, under år 1952 läggas särskilda lönetillägg enligt de grunder, som angivas i förutnämnda överenskommelse;

2) besluta att å pensioner, utgående enligt av Kungl. Maj:t och riksdagen antagna tjänste- och familjepensionsbestämmelser, skall under år 1952 utgå rörligt tillägg med 53 procent av tilläggsunderlaget;

3) besluta att kristillägg under år 1952 skall utgå med 82 procent av kristilläggsunderlaget;

4) bemyndiga Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med av mig i det föregående angivna grunder besluta om höjning av arvoden till befattningshavare i statlig eller statsunderstödd verksamhet;

5) bemyndiga Kungl. Maj:t att meddela de beslut, som kunna föranledas av den i överenskommelsen intagna garantibestämmelsen;

6) medgiva att nu utgående kallortstillägg och kallorts-traktamenten må, räknat från och med den 1 januari 1952, höjas med i genomsnitt 25 procent;

7) bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de ändringar i vederbörliga avlöningsreglementen, som erfordras med hänsyn till vad i det föregående förordats;

8) bemyndiga Kungl. Maj:t att för budgetåren 1951/52 och 1952/53 medgiva de överskridanden av maximerade anslag och anslagsposter, som kunna föranledas av vad under 1—6 föreslagits;

9) till *Täckning av beräknat överskridande av anslagsmedlen för vissa löne- och pensionsförmåner* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1951/52 under tolfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 115 000 000 kronor; samt

10) till *Täckning av beräknat överskridande av anslagsmedlen för vissa löne- och pensionsförmåner* å riksstaten för budgetåret 1952/53 under tolfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 230 000 000 kronor.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

K.-E. Renström.

Bilaga.

Löneplan nr 1.

Löne- klass nr	Månadslön kronor i ortsgrupp					Löne- klass nr	Månadslön kronor i ortsgrupp				
	1	2	3	4	5		1	2	3	4	5
1	380	397	415	432	451	21	922	967	1 010	1 053	1 097
2	391	408	427	446	466	22	978	1 025	1 070	1 117	1 163
3	407	426	445	464	484	23	1 035	1 083	1 132	1 182	1 231
4	425	444	464	485	506	24	1 094	1 145	1 197	1 249	1 301
5	446	468	488	509	532	25	1 165	1 217	1 268	1 320	1 372
6	473	494	517	540	562	26	1 239	1 290	1 342	1 393	1 444
7	499	523	547	571	595	27	1 316	1 367	1 419	1 471	1 523
8	529	553	578	604	629	28	1 393	1 444	1 496	1 548	1 600
9	553	580	606	632	658	29	1 472	1 524	1 576	1 627	1 679
10	581	608	636	662	690	30	1 551	1 603	1 655	1 705	1 757
11	606	634	664	692	721	31	1 625	1 677	1 728	1 780	1 832
12	632	661	690	721	750	32	1 700	1 751	1 803	1 855	1 907
13	656	686	717	749	779	33	1 764	1 815	1 866	1 918	1 970
14	680	711	743	775	807	34	1 827	1 879	1 931	1 983	2 034
15	706	741	774	807	841	35	1 891	1 942	1 994	2 046	2 098
16	734	769	804	840	874	36	1 955	2 007	2 059	2 110	2 161
17	765	802	836	873	909	37	2 018	2 070	2 122	2 174	2 225
18	795	833	869	907	945	38	2 083	2 134	2 186	2 237	2 289
19	831	871	911	950	989	39	2 146	2 198	2 249	2 301	2 353
20	869	912	953	994	1 035	40	2 210	2 262	2 313	2 364	2 416

Löneplan nr 2.

Löne- klass nr	Månads- lön, kronor	Löne- klass nr	Månads- lön, kronor	Löne- klass nr	Månads- lön, kronor
1	1 524	10	2 207	18	2 960
2	1 600	11	2 283	19	3 060
3	1 676	12	2 359	20	3 160
4	1 751	13	2 460	21	3 260
5	1 827	14	2 560	22	3 460
6	1 903	15	2 660	23	3 660
7	1 979	16	2 760	24	3 985
8	2 055	17	2 860	25	4 535
9	2 131				

Löneplan nr 3.

Löne- klass nr	Månadslön kronor i lönegrupp			
	I	II	III	IV
1	1 355	1 520	1 686	1 852
2	1 433	1 599	1 764	1 929
3	1 510	1 676	1 841	2 007
4	1 587	1 753	1 918	2 084

Löneplan nr 4.

Löne- klass nr	Månadslön kronor i lönegrupp				
	I	II	III	IV	V
1	811	904	998	1 093	1 187
2	844	937	1 032	1 126	1 220
3	894	988	1 082	1 176	1 271
4	949	1 043	1 136	1 231	1 325

Löneplan nr 5.

Löne- klass nr	Månadslön, kronor					
	Avdel- ning A	Avdelning B, ortsgroup				
		1	2	3	4	5
1	223	275	296	319	342	364
2	247	299	320	343	366	388
3	271	323	344	367	390	412
4	295	347	368	391	413	436
5	319	371	392	415	437	460
6	352	402	425	446	469	492
7	383	434	456	479	502	523